

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

гр. Полски Тръмбеш 5180 ул. "Черно море" № 4
Председател ОбС ☎ 06141/41-17; 41-18
e-mail: obs_pt@abv.bg
<http://www.trambesh.eu/>

НАРЕДБА № 22

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Полски Тръмбеш

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. (Нова Р.680/27.01.2011г.) Туристически данък
8. (Нова Р.454/29.03.2018г.) Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. Отм. Р.29/19.12.2019г.

Глава втора Местни данъци Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.6. (1) Изм.и доп. Р.590/31.01.2019г., Изм. и доп. Р.29/19.12.2019г. С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници

на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) **(Нова Р.433/11.12.2013г.)** Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) **(Изм.и доп. Р.680/27.01.2011г.)** Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) **(Изм.и доп. Р.454/29.03.2018г.)** При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) **(Нова Р.680/27.01.2011г.)** За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.8. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.9. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) **Изм.и доп. Р.590/31.01.2019г.** Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. **(Изм.и доп. Р.680/27.01.2011г. Р.580/29.01.2015г.)** (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) **(Изм.и доп. Р.680/27.01.2011г., Р.580/29.01.2015г)** На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) **(Нова Р.№.63/28.01.2016г.)** За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

Чл.11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.12. (1) **изм.р.514/31.07.2014г.** От заплащане на данък се освобождават:

1. Общините, за имотите – публична общинска собственост;
2. Държавата, за имотите – публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. Читалищата;
4. Сградите – собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
5. **(Изм. и доп.Р.330/29.01.2009г.)** Сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

6. Сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
7. **(Изм.Р433/11.12.2013)** Храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната;
8. Парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
9. Сградите – паметници на културата, когато не се използват със стопанска цел;
10. Музеите, галериите, библиотеките;
11. Имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;

12. (Отм.Р.499/29.12.2009г.)

13. Временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
14. Недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;
15. **(Изм.Р№.63/28.01.2016г.)** Сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 10 години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;

16. **(Изм.Р№.63/28.01.2016г.)** Сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

(2) Освобождаването по ал.(1), т.1, 2, 3, 5, 6 и 7 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност;

(3) Алинея (1) и (2) се прилагат съответно и за части от имоти;

(4) За имотите по ал. (1), т.14, правото на собственост върху, който е възстановено преди 1 януари 1999г., петгодишният срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(5) (Нова Р433/11.12.2013г.) Освобождаването от данък по ал.(1), т.15 и 16 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по дълъг от 10 години.

(6) (Нова Р№63/28.01.2016г.) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 15 и 16 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл.13. (Изм. и доп.Р.330/29.01.2009г.) (Изм. и доп.Р.499/29.12.2009г.) (Изм. и доп. Р.29/19.12.2019г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **2,50** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.14. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.15. (Изм.и доп. Р.680/27.01.2011г.) (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.7, ал.2, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) **(Изм. и доп. Р.29/19.12.2019г.)** При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.16. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.6, ал.1 към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) **(Нова Р.499/29.12.2009г.)** Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.17. (1) За имот, който е основно жилище, данъка се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) **Нова Р.590/31.01.2019г.** В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 13, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

Чл.18. Отм. Р.29/19.12.2019г.

Чл.19. (Изм. Р№63/28.01.2016г.) При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в двумесечен срок.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.20. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.21. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.22. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.23. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.22 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.24. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва :

1. **изм.р.514/31.07.2014г.** недвижимите имоти на територията на страната – по данъчна оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси;
2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;
3. ценните книжа – по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;
4. превозните средства по застрахователна стойност;
5. останалите движими вещи и прав – по пазарна стойност;
6. предприятия или дялов участия в търговски дружества или кооперации – по пазарна стойност, когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения – по счетоводни данни;
7. (**нова р.514/31.07.2014г.**) недвижимите имоти на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на трета държава – по данъчна стойност, посочена в документ, издаден за целите на данъчно облагане от компетентен орган на съответната държава, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач.

(2) По реда на ал.1 се оценяват и задълженията на наследодателя;

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи данъкът се преизчислява;

(4) При поискване от служител от общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на веща;

Чл.25. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.24.

Чл.26. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. (**Изм. и доп.Р.330/29.01.2009г.**) за братя и сестри и техните деца – **0,8** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. (**Изм. и доп.Р.330/29.01.2009г.**) за лица, извън посочените в т. 1 – **6,6** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.27. (1) Освобождават се от данък върху наследство:

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг или при производствени аварии и природни бедствия;

2. (**Изм. и доп.Р.330/29.01.2009г.**) имуществото, завещано на държавата и общините;”

2а. (**Нова, Р.330/29.01.2009г.**) имуществото, завещано на Българския червен кръст, законно

регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци, с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейности в частна полза;”

3. обикновената покъщнина;

4. дребния земеделски инвентар;

5. библиотеките и музикалните инструменти;

6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничения, а по сребърна – до четвърта степен;

7. неполучените пенсии на наследодателя;

8. имуществата в чужбина в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава;

(2) Освобождаването по ал.(1), т.3, 4 и 5 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри;

(3) **(Нова, Р.330/29.01.2009г.)** Алинея 1 т.2а се прилага и когато имуществото се наследява от идентични или сходни лица, установени в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в този случай е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.”

Чл.28. (1) **Изм.и доп. Р.590/31.01.2019г.** Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) **Отм.Р.29/19.12.2019г.**

Чл.29. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.30. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) **(Нова Р.499/29.12.2009г.)** Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) **(Изм. и доп., Р.330/29.01.2009г.)** Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.31.(1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 30, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл.32.(Изм. и доп.Р.499/29.12.2009г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност- към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.33. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.30, ал.2 данъкът се начислява

върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **(Изм. и доп., Р.330/29.01.2009г.)** 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **(Изм. и доп., Р.330/29.01.2009г.)** 6 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) **(Изм. и доп., Р.499/29.12.2009г.)** При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3,00 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.34. (1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а) държавата и общините;

б) **(Изм. и доп., Р.330/29.01.2009г.)** образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и специализираните институции за предоставяне на социални услуги и домовете за медико-социални грижи за деца;”

в) Българският Червен кръст;

г) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;

д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници.

е) **(Нова., Р.330/29.01.2009г.)** лечебните заведения по чл.5 ал.1 от Закона за лечебните заведения;”

ж) **(Нова., Р.433/11.12.2013г.)** законно регистрираните вероизповедания в страната за имотите по чл.12, ал.(1), т.7;“.

2. **(Изм. и доп., Р.330/29.01.2009г.)** даренията за лечение на граждани на държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;

3. даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;

4. **(Изм. и доп., Р.454/29.03.2018г.) (Изм. и доп., Р.29/19.12.2019г.)** Даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет, и юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност за получените и предоставените дарения.

5. обичайните подаръци;

6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;

7. даренията в полза на народните читалища;

8. придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;

9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;

10. чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност;

11. безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.

(2) **(Нова, Р.581/29.01.2015г.)** Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото прехвърляне на трети лица, при условие че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по ал. 1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим."

(3) **(Нова, Р.330/29.01.2009г.)** Ал.1, т.1, букви „б”, „в”, „г” и „е”, т.4 и 7 се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в този случай е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран

превод на български език.

(4) **(Нова, Р.330/29.01.2009г.)** Освобождаването по ал.1, т.2 е при условие, че лицето представи договор за дарение, от който да е видно, че дарението е направено за лечение или за технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи, удостоверяващи съответното заболяване.

Чл.35. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) **(Изм. и доп., Р499/29.12.2009г.)** Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.30, ал.(3)-към момента на издаване на акта удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) **Отм. Р.590/31.01.2019г.**

(4) **Отм. Р.590/31.01.2019г.**

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.36. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.37. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.38. **Отм.Р.29/19.12.2019г.**

Чл.39. (1) **(Изм. и доп., Р.499/29.12.2009г.), Изм. и доп. Р.590/31.01.2019г., Изм. и доп. Р.29/19.12.2019г.** За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента- имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2 ;

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя както следва:

- а) до 55 kW включително – 0,70 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,85 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,30 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,45 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – 1,90 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – 2,40 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните

размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,20
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,90
"Евро 5"	0,80
"Евро 6" и "ЕЕV"	0,60

(2) **Изм. и доп. Р.590/31.01.2019г.** Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т

1. товарно ремарке – **8 лв.**
2. къмпинг ремарке - **12 лв.**

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10 лв.**, а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **12 лв.**
2. над 125 до 250 куб. см включително – **25 лв.**
3. над 250 до 350 куб. см включително – **35 лв.**
4. над 350 до 490 куб. см включително – **.50 лв.**
5. над 490 до 750 куб. см включително – **75 лв.**
6. над 750 куб. см – **.100 лв.**

(4) **Изм. и доп. Р.454/29.03.2018г.** Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл.4 от Регламент (ЕС) №168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013г. Относно одбръването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) №168/2013 , на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **4 лв.**
2. над 400 кг – **6 лв.**

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **50 лв.**
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **.100 лв.**

(6) **(Изм. и доп.,Р.499/29.12.2009г.), Изм. и доп. Р.590/31.01.2019г.** Данъкът за товарен

автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер на 20 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.“

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

(8) Изм. и доп. Р.454/29.03.2018г. Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **80** лв.

(9) Изм. и доп. Р.454/29.03.2018г. Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер **130**лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **7** лв.
3. над 37 kW – **10**.лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **25**.лв.

(12) (Изм.и доп. Р.680/27.01.2011г.), Изм. и доп. Р.454/29.03.2018г. Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на **50** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
В) с четири оси	23	-	434	675
	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

Чл.40. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0.1** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **100** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **2.70** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0.14** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0.50** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.41. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **12** лв.

3. за делтаплан – **12** лв.

4. за мотоделтаплан – **20** лв.

5. за свободен балон – **30** лв.

6. за планер - **30** лв.

Чл.42 (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. **(Изм.Р.63/28.01.2016г.)** държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и

на Държавна агенция "Технически операции" за изпълнение на дейностите, определени със закон.

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. **(Изм. и доп., Р.330/29.01.2009г.)** лекият автомобил – собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб.см и с мощност до 117,64 kW.

5. **Отм. Р.454/29.03.2018г.**

(2) **Нова Р.454/29.03.2018г.** Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5eq L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) №168/2013.

(3) **(Изм.Р.454/29.03.2018г.)** При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) **(Изм. и доп.,Р.499/29.12.2009г.), (Изм.Р.454/29.03.2018г.), (Изм. и Доп. Р.590/31.01.2019г.)** За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване.

(5) **Нова Р.590/31.01.2019г.** Алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591.“

Чл.43. (1) Отм. Р.590/31.01.2019г.

(2) **(Нова Р433/11.12.2013г.), Изм. и доп. Р.590/31.01.2019г.** За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 39, ал. 3 данък.“;

(3)**(Изм. Р433/11.12.2013г.), Изм. и доп. Р.590/31.01.2019г.** За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл. 39, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.“

(4) **(Изм.Р.270/31.01.2013г.), Изм. и доп. Р.590/31.01.2019г.** За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл.39, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(5) **(Нова Р433/11.12.2013г.), Изм. и доп. Р.590/31.01.2019г.** Когато в регистъра по чл. 38, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 44. (Изм.и доп. Р.680/27.01.2011г.) (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Раздел V

Патентен данък

Чл.45. (1) (Изм. и доп.Р.29/19.12.2019г.) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 1 „Патентни дейности” към наредбата се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация при доставки на услуги по чл.97а и за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.46. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.45. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.47. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение №1 „Патентни дейности” .

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 1 „Патентни дейности”, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 1 „Патентни дейности”, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 1 „Патентни дейности” през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 1 „Патентни дейности” се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(7) (Нова, Р.330/29.01.2009г.) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от Приложение №1, дължат данък само за дейността по т.3 от Приложение №1.”

(8) (Нова, Р.499/29.12.2009г.) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец

и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващ тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят-включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 от приложение №1.

Чл.48. (Изм.и доп. Р.680/27.01.2011г.) (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (Изм.и доп. Р.680/27.01.2011г.) физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година повече два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 1 „Патентни дейности”, заплащат патентен данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 1 „Патентни дейности”, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. Изм. и доп. Р.454/29.03.2018г. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 1 „Патентни дейности”, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.49 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.47, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.49. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (Изм. и доп.Р.499/29.12.2009г.) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятие на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.46, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.46, ал.1 и 2.

Чл.50. (1) Данъчните декларации по чл.49 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) (Нова, Р.499/29.12.2009г.) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейност, води до промяна на данъка.

Чл.51. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;

3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.49, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.50, ал.2 се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника;

Чл.52. Лицата по чл.45, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1 „Патентни дейности“.

Раздел VI **(Нов Р.680/27.01.2011г.)** **Туристически данък**

Чл. 53 (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) **(Изм. и доп. Р.29/19.12.2019г.)** Лицата по ал.(2) внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма“.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал.(2) подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 54. (1) Размерът на дължимия туристически данък за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. за гр. Полски Тръмбеш

1.1. категория 1 звезда - 0,50 лв. за нощувка;

1.2. категория 2 звезди - 0,60 лв. за нощувка;

1.3. категория 3 звезди - 0,70 лв. за нощувка;

1.4. категория 4 звезди - 0,80 лв. за нощувка;

1.5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.

2. за останалите населени места в общината

2.1 категория 1 звезда - 0,30 лв. за нощувка;

2.2 категория 2 звезди - 0,40 лв. за нощувка;

2.3. категория 3 звезди - 0,60 лв. за нощувка;

2.4. категория 4 звезди - 0,80 лв. за нощувка;

2.5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на

предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.(1).

(3) Дължимият данък по ал.(2) се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) Отменена Р270/31.01.2013г.

(5) Отменена Р270/31.01.2013г.

Чл. 55 изм.р.514/31.07.2014г. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.”

Раздел VII.

Данък върху таксиметров превоз на пътници (Нов Р№214/29.09.2016г, в сила от 01.01.2017 г.)

Чл. 56. (Нов – Решение №, в сила от 01.01.2017 г.) (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на Община Полски Тръмбеш по Закона за автомобилните превози.

Чл. 57. (Нов – Решение №....., в сила от 01.01.2017 г.) (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 300 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 58. (Нов – Решение №, в сила от 01.01.2017 г.) (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 59. (Нов – Решение №, в сила от 01.01.2017 г.) (1) **(Изм. и доп.Р.454/29.03.2018г.)** Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\frac{\text{ДДТГ} = \text{ГДТПШ} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ГДТПШ е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 57;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) **(Изм. и доп.Р.454/29.03.2018г.)** Когато действието на разрешението за

извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници.

ОМ- оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 60. (Нов – Решение №...., в сила от 01.01.2017 г.) Данъкът по чл. 57 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 61. (Нов – Решение №, в сила от 01.01.2017 г.) Възстановяване на надвнесен данък по чл. 59, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 2. (1) За 2008 година първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти съответно първата вноска на данъка върху превозните средства се внася в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година сроковете по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 3. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 4. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 5. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 6. (1) (Нова., Р.330/29.01.2009г.) За 2009 година първата вноска по чл.10, ал.1 се внася в срок от 01 март до 30 април 2009 година.

(2) (Нова, Р.330/29.01.2009г.) На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 7. (1) (Нова, Р.499/29.12.2009г.) За 2010 година първата вноска по чл.10, ал.1 се внася в срок от 01 март до 30 април 2010г.

(2) (Нова, Р.499/29.12.2009г.) На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 8 (1) (Нова Р.680/27.01.2011г.) Декларацията по чл. 53, ал.(5) не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и е приета с Решение № 80/31.01.2008г., изменена и допълнена с Решение №330/29.01.2009г., изменена и допълнена с Решение №499/29.12.2009г. изменена и допълнена с Решение

№680/27.01.2011г.,Р№270/31.01.2013г.,Р№433/11.12.2013г.)(Р№.514/31.07.2014г.),(Р№.581/29.01.2015г.) (Р№.63/28.01.2016г.) (Р№.214/29.09.2016г.), Изм. и доп. С Решение № 454/29.03.2018г., Изм. и доп. Решение №590/31.01.2019г., Изм. и доп. Решение №29/19.12.2019г. на Общински съвет гр. Полски Тръмбеш.

Маринета Йорданова
Председател на Общински съвет
Полски Тръмбеш

Вярно с оригинала при
ОбС гр.Полски Тръмбеш

Приложение № 1 „Патентни дейности”.

Зона	Населени места/улици
I-ва	Гр.Полски Тръмбеш
II-ра	с. Раданово, с.Петко Каравелово, с.Климентово
III-та	с.Полски Сеновец, с.Обединение, с.Масларево, с.Павел, с.Страхилово, с.Куцина
IV-та	с.Орловец, с.Иванча, с.Каранци, с.Вързулица, с.Стефан Стамболово

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

1. (Изм. и доп.Р.454/29.03.2018г.) Места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в за стая според местонахождението на обекта:

	I зона	II зона	III зона	IV зона
1 и 2 звезди	75 лв.	40 лв.	30 лв.	25 лв.

2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

	I зона	II зона	III зона	IV зона
а) ресторанти:				
1—2 звезди	7 лв.	5 лв.	2 лв.	1 лв.
3 звезди	20 лв.	16 лв.	10 лв.	6 лв.
б) заведения за бързо обслужване:				
1—2 звезди	4 лв.	2 лв.	1,50 лв.	1 лв.
3 звезди	12 лв.	10 лв.	5 лв.	3 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:				
1—2 звезди	4 лв.	2 лв.	1,50 лв.	1 лв.
3 звезди	12 лв.	10 лв.	5 лв.	2 лв.
г) кафе-сладкарници				
1—2 звезди	4 лв.	2 лв.	1.50 лв.	1 лв.
3 звезди	20 лв.	15 лв.	10 лв.	5 лв.
д) барове:				
2 звезди	15 лв.	10 лв.	7 лв.	5 лв.
3 звезди	24 лв.	20 лв.	15 лв.	10 лв.
- нощни:				
2 звезди	25 лв.	17 лв.	10 лв.	5 лв.
3 звезди	36 лв.	30 лв.	26 лв.	20 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	150 лв.	120 лв.	90 лв.	75 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
10 лв.	7 лв.	3 лв.	2,5 лв.

4. Платени паркинги — данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
35 лв.	20 лв.	15 лв.	5 лв.

5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
250 лв.	150 лв.	100 лв.	70 лв.

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
300 лв.	150 лв.	100 лв.	70 лв.

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
1000 лв.	800 лв.	700 лв.	550 лв.

8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
100 лв.	80 лв.	50 лв.	45 лв.

9. Металообработващи услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
400 лв.	300 лв.	200 лв.	150 лв.

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
300 лв.	180 лв.	100 лв.	70 лв.

11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
400 лв.	280 лв.	250 лв.	200 лв.

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
270 лв.	250 лв.	200 лв.	150 лв.

13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
220 лв.	150 лв.	100 лв.	70 лв.

14. Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
190 лв.	150 лв.	100 лв.	80 лв.

15. Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта :

I зона	II зона	III зона	IV зона
360 лв.	280 лв.	250 лв.	200 лв.

16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
550 лв.	330 лв.	200 лв.	200 лв.

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта :

I зона	II зона	III зона	IV зона
800 лв.	450 лв.	300 лв.	280 лв.

18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
220 лв.	150 лв.	120 лв.	100 лв.

19. Стъklarски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
300 лв.	190 лв.	120 лв.	100 лв.

20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
350 лв.	200 лв.	100 лв.	60 лв.

21. Отм. Р.590/31.01.2019г.

22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I зона	II зона	III зона	IV зона
4 200 лв.	3 520 лв.	3 200 лв.	3 000 лв.

23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I зона	II зона	III зона	IV зона
960 лв.	660 лв.	580 лв.	500 лв.

24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I зона	II зона	III зона	IV зона
3 600 лв.	2 750 лв.	2 500 лв.	2 000 лв.

25. Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
500 лв.	350 лв.	250 лв.	200 лв.

26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
400 лв.	200 лв.	150 лв.	100 лв.

27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
240 лв.	190 лв.	170 лв.	150 лв.

28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
90 лв.	71 лв.	60 лв.	50 лв.

29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
72 лв.	61 лв.	55 лв.	50 лв.

30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на **12 000 лв.**;

31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
120 лв.	90 лв.	60 лв.	30 лв.

32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
900лв.	430 лв.	350 лв.	300 лв.

33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:

а) **изм.р.514/31.07.2014г.** За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е

I зона	II зона	III зона	IV зона
198 лв.	160 лв.	120 лв.	100 лв.

б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е

I зона	II зона	III зона	IV зона
20 лв.	15 лв.	10 лв.	8 лв.

в) За зали за боулинг и кегелбан — за игрален коридор, и билиард — за маса, е

I зона	II зона	III зона	IV зона
100 лв.	80 лв.	50 лв.	40 лв.

34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:

- за 1 кв.м

I зона	II зона	III зона	IV зона
4 лв.	2,50 лв.	1,50 лв.	1,50 лв.

- и за един фитнес уред

I зона	II зона	III зона	IV зона
550 лв.	450 лв.	310 лв.	300 лв.

35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:

I зона	II зона	III зона	IV зона
300 лв.	200 лв.	150 лв.	133 лв.

36. Мелничарски услуги:

а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на **20 лв.** на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.;

б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на **650 лв.**

37. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище

38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

а) мотопеди, мотоциклети	200 лв.
--------------------------	----------------

б) други МПС	400 лв.
--------------	----------------

39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на **2 000 лв.** за брой моторно превозно средство;

40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:

а) комбайн — **400 лв.**

б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — **150 лв.**

в) прикачни, навесни и стационарни машини - **15**